

ת"פ 18961/09 - שרון חגולי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריה שמונה

07 אפריל 2014

ת"פ 18961-09-12 מדינת ישראל נ' חגולי

בקשה מס'
1

לפני כב' השופט הבכיר, מרדכי נדל
מבקש:
1. שרון חגולי
נגד
1. מדינת ישראל
משיבה:

החלטה

בפני "בקשה לגילוי ראיות" אשר הוגשה על ידי הנאשם בתיק זה.

פתח דבר:

בנגד הנאשם הוגש ביום 7.9.12 כתוב אישום במסגרתו نطען, כי ביום 21.8.11 בשעה 15:08, או בסמוך לכך, החזיק הוא בשם מסוון מסווג חשיש במשקל-neto של 25.23 גרם וזאת, שלא לצרכתו העצמית ולא אישור מהמנהלה.

על בסיס האמור לעיל, ויחסה לנאים עבירה של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפיקודת הסמים המוסכנים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973 (להלן: **הפקודה**).

הבקשה:

בפתח הדברים יצוין, כי הגם שהמבקש הזכיר את בקשתו בcourt: "בקשה לגילוי ראיות" הרוי שחלק נכבד ממנו, עניינו בנושאים אחרים וזאת, כפי שיפורט להלן.

המסמך הראשון אותו עתר המבקש הינו תיק רא"ע 4823/09 אשר נידון בבית המשפט העליון.

כמו כן, עתר המבקש לקבל לידי את תיק המשטרה שמספרם: 86259/2009 – 153157/2009 אשר נסגרו מחוסר עניין לציבור.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לענין תיק החקירה שמספרו 86259/2009, עטר המבקש כי הראיות החסויות בתיק יועברו לעיונו של בית המשפט.

עוד עטר המבקש כי יומצא לעיונו פרוטוקול הדיון אשר מתנהל נגד שניים בשם: אתי והבא ו- מיכאל פרח מיום 25.5.2009.

המבקש עטר כי ממוצאי תיק מה"ש 5076/2011 אשר נפתח בעקבות תלונתו מיום 11.9.2011 יומצאו לידי. בהקשר זה, עטר המבקש כי יובאו בפני בית המשפט הראיות החסויות בתיק זה ואשר עמדו בסיס ההחלטה להוציא צו חיפוש בביתו ביום 18.8.11.

מלבד האמור לעיל, עטר המבקש לקבל לידי את סיבות עזיבתם של השוטרים יניב דניאל נתנאאל ועקרני את המשטרה ותנאי הפנסיה שלהם מכוח הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח- 1998 (להלן: **חוק חופש המידע**).

מכוח חוק זה, אף עטר המבקש לקבל לידי את מספר התalonות אשר הוגש במח"ש כנגד שוטרים אלה וכן השוטר גפר גפסו וכן, את רשימת התקנים הסוגרים והפתוחים כנגדם.

בחלוקת האחרון של הבקשה, עטר המבקש לזמן את השוטרים: יניב דניאל, נתנאאל ועקרני, סנ"צ שמחוני והשוטר גפסו כדי הגנה בתיק זה.

תשובות המאשימה:

בתגובהה, הביעה המשיבה התנגדותה לבקשת כל שהינה מתייחסת לתיק פלא 86259/09. לטענתה, מדובר בתיק שניגר ואין לו כל קשר לאישום נשוא תיק זה.

מנימוק זה, הביעה המשיבה התנגדותה לבקשת כל שהינה מתייחסת לתיק פלא 09/153157.

כעולה מן הבקשה, המבקש היהצדקה לחייב שהנתנהל בבית המשפט העליון במסגרת רא"ע 4823/09 ומשכך, לא ברור מדוע הוגשה הבקשה לעניין זה.

המשיבה צירפה לתגובהה העתק משתי החלטות הנוגעות להפקדת עירובן במסגרת אותו הליך.

לענין סעיף 2 לבקשת טענה המשיבה, כי אין היא יודעת מה הקשר באיזה תיק מדובר ולא הובהר כלל הקשר לתיק זה.

המשיבה ביקשה אורכה לצורך ערכית בירור האם קיימים תיק מה"ש 5076/11 והאם קיימת רלוונטיות לתיק דן.

בקשתו של המבוקש כפי שזו באה לידי ביטוי במסגרת סעיף 4 לבקשתו כלל אינה ברורה ולא ברור באיזו מסגרת הועלתה טענה זו.

המשיבה הביעה התנגדותה לבקשתו בסעיפים 5 ו-6 לבקשתו וטענה, כי כלל לא ברור האם ישנים תיקים כאלה וכלל לא הוכח כי המדבר בחומר חקירה.

לענין בקשתו של המבוקש הנזכרת בסעיף 7 לבקשתו, טענה המשיבה כי המבוקש רשאי לזמן אל עד מטעמו ואולם, אם מדובר בדי תביעה אזי, עומדת לבקשתך זכות לחקורו בחקירה נגדית.

המסגרת הנורמטיבית:

טרם אפנה לדון בענותות הצדדים, מצאתי לעמוד בקצרא על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לעניינו.

במסגרת בג"ץ 233 אל הווזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (להלן: **ענין אל הווזיל**) עמד בית המשפט על הגדרת המונח "חומר חקירה" לעניין הוראות סעיף זה:

"...דעתנו כדעת בא-כוח העותרים, כי אין לפרש את המונח "חומר חקירה" שבסעיף 47 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דוקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות, המתיחס אך ורק במשירין למעשה העבירה המיוחס לנאים. "חומר חקירה", במובן ההווארה האמורה, גם ראיות השיכות באופן הנינוי לפירפירה של האישום במשמעו. מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצאים; בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בבית המשפט, להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגורייה הזדמנויות להוכיח את הגנתה (ראה בענין זה גם ע"פ 179/79 [4], בעמ' 691-692). אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות, שהרלוונטיות להן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל בכלל את הוראות סעיף 47האמור על חומר שלוי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט..."

(שם, בעמ' 129).

על רקע דברים אלה, אפנה לבחון את טענות המבוקש לעניין זכות העון במסמכים הנזכרים בבקשתו.

דין והכרעה:

לאחר שבדקתי את טענות הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה כי דין הבקשת, ככל שהינה מתיחסת לעיון בחומר חקירה, להידחות ואנמק.

בפתח הדברים יצוין, כי לא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשת כל שהינה מתייחסת לתיק אשר הtentnal בבית המשפט העליון במסגרת רא"ע 4823/09.

מעין בטיעוני המבקש עצמו עולה, כי היה הואצד לאותו הליך ומשכך, הרוי שפותחה בפניו הדרך לעין בתיק זה בדרכים המקובלות.

כמו כן, אין בידי לקבל את הבקשה ככל שהינה מתייחסת לתיקי החקירה שמספרם 86259/2009 ו- 153157/2009.

ה המבקש לא הסביר כלל ועיקר כיצד תיקים אלה קשורים לאיושם נשוא תיק זה ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחיה בקשתו לעניין זה.

ה המבקש לא מסר את הפרטים המדוייקים של תיק בית המשפט הנזכר בסעיף 2 לבקשתו ובכל אופן, אף לעניין זה לא הובחר כלל מה הקשר של אותו הליך לתיק זה ולפיכך, אף דין הבקשה לעניין זה לדחיה.

אין בידי להיעתר לבקשתם בסעיפים 5 ו-6 לבקשתה.

ה המבקש מצין במסגרת בקשתו כי, הינו עותר לעין בתיקי מחייב ביחס לשוטרים הנזכרים בבקשתה מכוון הוראות חוק חופש המידע.

אקדמי ואומר, כי במסגרת חוק חופש המידע, מפורט ההליך בו יש לנתקות לצורך עיון בחומריהם המבוקשים מכוחו אך מן הבקשה עולה, כי המבקש כלל לא נקט בהליך זה.

מעין בהוראות סעיף 17 לחוק, המסדיר את אופן הפניה לבית המשפט המוסמך לדון בבקשתות כדוגמתו, עולה כי תנאי לפניה לבית המשפט לעניינים מכוון החוק הוא נקיטת ההליך בפני הממונה על חופש המידע.

פניה כאמור לא בוצעה ולפיכך, דין הבקשה ככל שהינה מוגשת מכוחו של חוק זה לדחיה.

בכל אופן, סבורני כי דין הבקשה לעניין זה להידחות אף לגופה.

מןדי המבקש לא נשמע כל הסבר כיצד החומר הנזכר בסעיפים 5 ו-6 מהווה לשיטתו חומר חקירה ביחס לתיק דן.

שני השוטרים הנזכרים בסעיף 5 לבקשתה, השוטר יניב דניאל וננתנאל ועקבנין, אינם עדין תביעה בתיק דן ולא נשמע מפי המבקש כל הסבר לעניין הרלוונטיות של המבוקש להגנתו בהליך זה.

מטעם זה, לא מצאתי כי יש מקום להוותר בבקשת הנזכרת בסעיף 6 ככל שהיא מתייחסת לשני שוטרים אלה.

כמו כן, סבורני כי דין הבקשת הנזכרת בסעיף 6 לבקשת והתייחס לשוטר גפסו להיחות אף היא.

אמנם, בשונה משני השוטרים הנזכרים לעיל, השוטר גפסו הינו עד תביעה בתיק זה ואולם, אף ביחס אליו לא נשמע כל הסבר מפי המבוקש לעניין הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנתו.

המבקר לא הבHIR מה הפן האופרטיבי של המבוקש במסגרת סעיף 4 לבקשת ולפיכך, מצאתי לדוחות אף את טענותו לעניין זה.

ב

מסגרת תגובתה עתירה המשיבה למנ ארכה לצורך בירור קיומו של תיק מח"ש שמספרו 5076/2011 מיום 9.9.2011 הנזכר בסעיף 3 לבקשתה.

לפיכך, ניתנת בזאת למשיבה ארכה בת 14 ימים לעורר בירור בדבר קיומו של התיק הנזכר במסגרת סעיף 3 לבקשתה ולהגיע עדמתה לעניין בקשתו של המבוקש לעניין זה.

בקשתו של המבוקש הנזכרת בסעיף 7 לבקשתה עניינה בזימון עדים ולפיכך, עליה להיות מופנית למוטב אשר יدون בתיק זה.

סוף דבר:

המשיבה תודיע בתוך 14 ימים מה העלה בירורה ביחס לתיק מח"ש אשר פרטי נזכרים במסגרת סעיף 3 לבקשתה ועדמתה לעניין זה.

עיוון ומעקב בהתאם.

המציאות תודיע תוקן החלטה זו לצדים לאלהר.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי